

maa altsaa tage den, som den er, uden Hensyn til, om man har Noget imod den eller ikke. Naar man nu gjør det, maa jeg tilstaae, at det heller ikke er mig muligt at see, hvorledes Bestyrelsen, dersom den skulde indrettes efter Minoritetens Mening, kunde siges at være mere communal end efter Majoritetens. Hvad imidlertid Spørgsmaalet selv angaaer om Ordningen af Bestyrelsen af Skolevæsenet, kan jeg henholde mig til, hvad jeg yttrede, da Lovforslaget første Gang laa for, nemlig at jeg efter hele den Stilling, som nu engang var givet, ikke kunde finde det hensigtsmæssigt fra Ministeriets Side at fremkomme med noget Forslag eller gaae ind paa noget, uden at iforveien Communalbestyrelsen havde faaet Leilighed til at udtale sin Mening derom; jeg yttrede da ogsaa, at Forslaget med Hensyn til sine Bestemmelser om Bestyrelsen, efter hvad der var mig bekendt, var overeensstemmende med dens Anskuelse. Det er i Henhold dertil, at jeg ligeoverfor Udvalget maatte ansee det rigtigst at følge den nu foreslaaede Vej. Jeg kan virkelig ikke see, hvorledes man bedre vil kunne hævde Communalbestyrelsens Myndighed end ved, at man, naar der foreligger en Bestemmelse, Kommunen vedkommende, som der kan være Spørgsmaal om at give Lovsform, saavidt muligt holder sig til den Anskuelse, der er fremkommen fra selve de kommunale Autoriteter. Dette troer jeg er Noget, der maa staae fast ligesaa fuldt som noget Andet, der er yttret i Dag, og jeg seer ikke, at der er noget Andet, som Statsmagten i Reglen kan holde sig til. Der kan vel være Spørgsmaal

om, hvorvidt Forslag, der ere fremkomne fra de kommunale Autoriteter, kunne siges at være af en saadan Natur, at det kan være betænkeligt at gaae ind paa dem paa Grund af Statsinteresser — i ethvert Fald maa da Rejseringen gaae frem med Varsomhed. Men, naar dette ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at der ikke kan være nogen Anledning fra Statsmagtens Side til at forkaste, hvad der i saadanne Sager er fremkommet fra de kommunale Autoriteter. Man kan ikke, saaledes som her er gjort, skjelne mellem, om Majoriteten har været stor eller lille, og navnlig ikke, om nogle Medlemmers Tilstedeværelse mulig kunde have bevirket et andet Udfald; thi, dersom man vilde gaae ind paa Saadant, vilde Meget være priisgivet; og det er derfor en Betragtning, som man umulig kan lade være afgjørende. Saaledes som Sagen foreligger, er det givet, at der i den heromhandlede Henseende er en fuldstændig Overensstemmelse mellem samtlige kommunale Autoriteter, og Ministeriet, har ikke kunnet skjønne, at der, med Hensyn til denne Ordning, kunde være nogen Betænkelighed fra den Overcontrols Side, som tilkommer Statsmagten. Ministeriet kunde heller ikke være særlig kaldet til at undersøge, om ikke den hele Ordning kunde være mere communal end den af Communalbestyrelsen selv foreslaaede. Men, da man nu er kommen ind paa denne Betragtning, staaer det for mig saaledes, at den af Mindretallet foreslaaede Ordning paa ingen Maade kan siges at være mere communal end den af Fleertallet foreslaaede.